

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O našem ljudskem šolstvu.

(Iz učiteljskih krogov.)

Pri nas, v z železničnimi progami omreženej Dolenjske imamo tako izvrstne komunikacije, da zaostajamo tisti, katere je nemila osoda zanesla v kak od glavne ceste oddaljen kraj, s časopisjem in dopisovanjem za teden dni. Od tega moja zakašnitev.

Najpreje mi je zatrditi, da je ta, kakor tudi zadnji članek „Sodba slepega o bojah“ v resnici izšel iz učiteljskih krogov. Da so naši politični odnosi taki, kakršni bi morali biti, podpisal bi svoje polno ime; a pri nas je še vedno tako, da ravna tisti učitelj, ki meče pušice na nemščino v naših ljudskih šolah, jako modro, ako se skriva za urednikovo molčečnost.

Oporekati mi je na dalje, da bi bil imel zlobni namen, nego članek narekovala mi je jedino opravičena bojazen, da bi se utegnila vsled preugodne sodbe o našem šolstvu že itak velika mlačnost zanj še povečati. Kajti trditev, da smemo ljudsko šolstvo že zdaj imenovati „svojo pridobitev“, se mi je zdela za sveto reč opasna, ker iz lastne skušnje vem, da naše ljudske šole neso take, kakršne bi morale po zdravem razumu za naš narod biti in je ona veličastno izrečena trditev zares „globoko užalila mojo občutljivo dušo.“

V jednom oziru me pa omenjena trditev celo veseli, ker je dala povod za razgovor o našem šolstvu, ker se nadejam, da mu bode to samo koristilo. Moja želja je, da bi naši časniki često pisali o tem prevažnem predmetu, kajti najskrajnejši čas je že, da se naše šolstvo uredi po potrebah našega ubozega naroda, nikakor se pa ne sme pustiti dalje tavati po iluzijah nekaterih glav. Jaz sem v globočino svoje duše prepričan, da ne bomo nikoli dosegli duševne in gmotne blaginje našega naroda, dokler „ni utrjeno podzidje,“ to je v mojih očeh naravno osnovano ljudsko šolstvo. Vsakdo, komur lepo ime rodoljub ni puhla fraza, se mora pridružiti zidarjem tega podzidja.

Več nego smešno je torej, ako kdo skuša navaliti vse breme na rame radikalcev, češ, zakaj se ne ganejo, da bi izbacili nemščino iz ljudskih šol.

Za Boga, kako se more kaj takega zahtevati od radikalcev, katerih je samo „peščica“ in še ti so vsi otročje-naivni? Kako se more tirjati, naj bi „nadriučitelj“ prvi v krajnem šolskem svetu stavljal predlog za odpravo nemščine v svojej šolskej občini? Taka zahteva je pač otročje-naivna!

Da za prejšnje vlade, morda tudi še sedaj, je bil res tisti učitelj, ko je sprožil peticijo za uvedbo nemščine v šolo svoje občine, pri deželnem šolskem svetu „persona gratissima“, katerej so se pregledali vsi drugi, makari naglavni grehi; ko bi pa jaz sedaj stavljal predlog za odpravo nemščine, potem bi pa „razboritost dolenjskega pedagoga“ kot narodnega hujšaka stante pede „iz službenih ozirorov“ hladila kraška burja! To je razložek mej prej in sedaj!

Torej niti radikalcev peščica, niti učitelji pri še sedaj obstoječih političnih razmerah ne moremo priboriti svojemu narodu primerne šolstva, nego osoda je to prelepo nalogo izročila „zmernim rodoljubom“. Ti naj dejanski dokažejo, da se dá pri nas z zmernostjo kaj prida doseči, ker mi radikalci, smatramo baš ljudsko šolstvo za „kamen izkusnik“. Ako se pa zmernim rodoljubom, ki sedaj baš zajemajo iz skled, ne posreči dobiti tako osnovanega ljudskega šolstva, kakršno našemu narodu po vseh zakonih pripada, potem bodo iz peščice radikalcev vzrastla močna armada trdih mož, ki bodo umeli dobro ločiti zlato peno od čistega zlata.

Našemu narodu treba take ljudske šole, ki je tega imena v resnici vredna. Če se nam pa taci šol neče dati, potem naj se razpiše za psihologe vsega sveta nagrada sto tisoč zlatov, katero dobi tisti, ki spiše ljudskim učiteljem slovenski navod, kako jim je blažiti srce in razvijati um njim izročene nežne mladine pri tej duhomornej riba-fiš, miza-tiš-metodi, katera se že skozi stoletja po naših šolah širokopirij in katera se, namesto, da bi se kot največje zlo odpravila, koncem našega razsvitljenega stoletja nagraduje! Da, nagraduje se ta nesmisel a ne po večrazrednicah, kjer je nemščina itak že obligatna in katere so se baš zaradi te obligatnosti s toliko gorečnostjo in ljubeznijo pomnoževale. Po kranjskih večrazrednicah mora obvezno poučevati toliko učiteljev nemščino, da, ko

bi se vsi ti oglašili za nagrado, bi se pred njimi križala deželni zbor in šulferajn, ter bi moral svoje W erthhajmarice odpreti že kak Rothschild.

Pri odkritju spominske plošče na Preširnovi rojstni hiši je pokojni dr. Razlag v svojem govoru mej drugim tudi rekel kazoč na priprosto hišico: „Glejte, dragi rojaci! slovenska kočja je bila zadnje zavetišče naše premile materinščini, od koder jej je došel tudi prepoved.“ Da, istina! Kako bi vendar ta vrli rodoljub ostrmel, ko bi znal, da sta v najnovejši dobi tibotapno naskočila s pomočjo jednorazrednic zadnjo pozicijo naše trdnjave, jezdeča na zlatem oslu kar dva Antekrista h kratu! Če pa kdo temu zlobnemu početju neče ploskati, je pa takoj otročje-naiven radikalec!

Da potrebuje dobra reč posebno pri nas mnogo časa, to že vrabci na strehah čivkajo. Skoro odvisno je torej kazati na mestno občino Ljubljansko, ki bode po silnem naporu izbacila nemščino iz spodnjih razredov svojih mestnih šol. Ta občina je že lanskega leta odposlala na deželni šolski svet v to svrhu peticijo in vsakdo, ne izimši niti tistih, ki neso otročje-naivni, bi vendar mislil, da se otroci že v letošnjem šolskem letu ne trapijo v prvih dveh razredih več s tem jezikom — kar me doleti pouk, da bodo te sreče deležni stoprav v prihodnjem šolskem letu! Tudi ta cincarija je znamenje časa! Kajti, komu je neznan, kako se je poprej „mit Siebenmeilen-Stiefeln“ baš s peticijami uvajala v naše ljudske šole nemščina, zdaj se pa iz njih odpravlja z naglico tistega slavnega polža, ki je sedem let lezel čez plot.

Ker se mi dozdeva, da dotični gospodje ne vedó, kako lahko je deželnemu šolskemu svetu dobiti take peticije, naj jim v ta namen stavim v posnemovalni vzgled Dežmana in Schreya. Ta gospodri imela sta dokaj spretnejše roke. Nesta po deželnem šolskem svetu prosila občin za take peticije, a obračala sta se v zasobnih pismih do svojih političnih prijateljev in dobila sta, česar sta želela. Po tem receptu treba delati in peticij za odpravo nemščine bode kar deževalo. Sigurno pa pričakujejo naše dolenjske mestne občine, da bodo njih zastopniki tudi za šole svojih volilcev kaj storili, kajti po teh mestecih se z drugim deželnim jezikom šolske mladine

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXXVI. Poglavlje.

Vrnitev v Slobodo.

(Dalje.)

— Da, — rekel je, — nam ostaja samo klati Tatarje! Ko bi jih ne čakali, da pridejo v gosti, a udarili bi z vsemi polki na jedenkrat na Krim, in to vkupe s Kozaki, vzeli bi tudi Krim.

In zasmehljaj se je od veselja pri tej misli. Godunov začel se je z njim razgovarjati o prisilnem osvobojenju in o Rjazanskej bitvi. Začelo se je že mračiti, ko sta še vedno sedela pri kupicah. Naposled je ustal Serebrjani.

— Z Bogom, bojar, — rekel je, — kmalu bode zunaj noč.

— Kam pa, Nikita Romanovič? Ostani pri meni, prenočuj tukaj, jutri pride car in jaz mu sporočim o tebi.

— Ne morem, Boris Teodorovič, iti moram k svojim. Bojim se, da bi se s kom ne sprli. Ko bi

car bil v slobodi, prišli bi naravnost pokorit se mu, naj bi se zgodilo, kar Bog hoče; pred tukajšnjimi ubijalci se itak ne obvaruješ. Če tudi smo se utaborili v strani, prav pri gozdu, vendar more nas stakniti kaka obhodna straža.

— Nu, z Bogom, Nikita Romanovič! Glej, ne draži carja, počakaj, da pošljem po tebe.

— Počakaj, ne hodi tjakaj, knez, — pristavil je Godunov, ko je videl, da se je Serebrjani obrnil k rudečej veži; prijel ga je za roko in odpeljal po zadnjih stopnjicah.

— Z Bogom, Nikita Romanovič, — ponovil je in objel Serebrjanega. — Bog je milostljiv, morda se tvoja stvar dobro poravna.

Počakal je Godunov, da se je knez usel na konja in odjahal po stranskem potu, potem se pa vrnil v hišico, jako vesel, da Serebrjani ni vsprejel ponudbe, prenočevati pri njem.

Drugo jutro je car slovesno se vrnil v slobodo, kakor po kakej dobljenej zmagi. Opričniki so ga spremljali s kriki: Gojda! Gojda! od prvih straž prav do dvorca.

Samo stara varuhinja Onufrevna vsprejela ga je z očitanjem.

— Kaka zver si ti, — rekla je, ko ga je

srečala na stopnicah, — kako, da te še drži zemlja, krvoločna zver? Po krvi dišiš, ubijalec! Kako da si se predrznil javiti se k svetemu Sergeju po tvojem Moskovskem delu? Grom Gospodov bode ubil tebe, hudobneža s tvojim peklenskim polkom vkupe.

Pa zdaj opominjevanja varuhinje neso imela nobenega upliva. Zunaj ni bilo niti groma niti viharja, Solnce je veličastno sijalo na jasnem nebu, blesketale se pobarvane in pozlačene kuplje dvorca.

— Počakaj, počakaj, — nadaljevala je gledajoč za njim in trkajoč z bergljo v tla, — božja strela bode razdejala tvoj grad, požgala pregrešno slobodo.

In starka se je oddaljila v svojo sobo počasi prestavljajoč noge in srdito gledajoč na carske dvornike, ki so se je s praznovernim strahom izogibali.

Ko je ta dan po obedu Godunov videl, da je car vesel in zadovoljen, ter da se proti navadi pripravlja opočiti se, podal se je v njegovo spalnico. Ker je Ivan Vasiljevič jako čislal Godunova, imel je ta pravo to storiti, zlasti, kadar mu je imel kaj objaviti, kar ni smel vsak slišati.

V carskej spalnici stali sti dve postelji; jedna iz golih desk, na katero se je Ivan Vasiljevič ule-

pokrade toliko zatega časa, da se nekaterim niti ne sanja. Tega se je tembolj nadejati, ker mora baš zastopnik naroda znati, kje ga „čevelj žulji“, kakor tudi „na katerem kraju se ima pričeti vsaka stvarna reforma našega šolstva.“

Torej deželne učiteljske konference letos res ne bomo imeli! Čudno! Po vseh drugih kronovinah, spadajočih pod Dunajsko vladno, bodo učitelji imeli letos te konference, baš zaradi novele z 2. maja 1883, katera zahteva omejitev realij po ljudskih šolah. Tadi pri nas bi bilo kaj takega treba, ali bojé se, da bi kateri ud konference ne podrezal v sršenovo gnezdo, t. j. v zveličavno nemščino in odložila se je! To jest faktum!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 9. julija.

Volitve v **deželni zbor** na Spodnjem Avstrijskem izpale so ugodno za liberalce. Skoraj povsod so prejšnji kandidati izvoljeni jednoglasno. Zmagali so tudi v Klosterneuburgu, katero mesto je do sedaj zastopal konservativec. Protisemiti tudi niso nikjer dobili dosti glasov, pa to se bode spremenilo, kadar se bode volilni red tako spremenil, da bodo volili tudi petakari, kar se bode prej ali slej zgodilo. — Mej veleposestniki na Spodnjem Avstrijskem se pogaja, da bi se sklenil kompromis. Od liberalcev se jih je odločilo več in ti delujejo na to, da bi se sklenil kompromis mej konservativci in liberalci, tako da bi se volilo v veleposestvu 10 liberalcev in 5 konservativcev. — Volitev jednega poslanca Bernske trgovske zbornice za deželni zbor, ker se je dr. Promber mandatu odpovedal, ko je bil drugje izvoljen, bode neki kmalu razpisana, s tem pa bodo nemški liberalci pridobili jeden sedež v deželnem zboru. — Moravskim deželnim glavarjem bode imenovan grof Feliks Vetter, njega namestnikom pa dr. Alojzij vitez Schrom.

Hrvatski sabor je z 58 proti dvajsetim glasom sprejel zakon o prodaji več eraričnih posestev za podlago specialnej debati. V specialnej debati pa Starčević vedno napada večino, kričé: „vi prodajate naša polja“.

Pismo **ogerskega** naučnega ministra Treforta na Požunsko oblasti konstatuje, da so sanitetne razmere v Požunu jako slabe, in da je treba kmalu pomoči. Poslal je tedaj profesorja higijene, Rozsahegyi-ja v Požun, da preišče tamošnje sanitetne razmere in nasvetuje sredstva in pote, po katerih se dajo zboljšati zdravstvene razmere.

Vnanje države.

Srbski ministerski predsednik Garašanin odlikovan je z velikim križem avstrijskega Leopoldovega reda.

Črnogorsko-turško mejno vprašanje je vendar rešeno, in sicer po želji Črnogorci. Turški minister Assym-paša je ustno objavil črnogorskemu diplomatičnemu poslovodji Vukotiću, da kmalu izide cesarska irada, ki potrjuje urejenje meje po želji Črnogorcev. Skaderski guverner je že dobil brzojavno povelje, podati se takoj na mesto, da se določi nova meja.

Mej **ruskimi** nihilisti navstal je neki razpor. Vsled tega so se zmernejši podali oblastvom, ki so jim obljubila pomiloščenje, ako bodo odkrili vse skrivnosti organizacije. Na ta način se je že mnogo izvedelo in policija upa sedaj zatreti nihiliste. Ali se jej pa bode to posrečilo, je druga stvar.

Francoski ministerski svet je sklenil, od Kitaja zahtevati vojno odškodnino, ker je prelomil pogodbo. Ta sklep se je takoj sporočil v Shanghai

bivajočemu francoskemu poslaniku, kateri ga bode takoj sporočil v Peking. Ministerski predsednik vsprejel je kapitana Fourniera, ki mu je izročil pismo, s katerim se je ratifikovala Thientsinska pogodba. — Francoski senat volil je 18 komisarjev, ki imajo presodovati revizijo ustave.

Znano je, da hoče novo **belgijsko** ministerstvo zelo predelati šolske zakone. Ker se je odpravilo naučno ministerstvo, misli se baje ustanoviti nek posebni šolski komitet, ki bode nadzoroval šole. Ta komitet bodo neki volili s splošnim glasovanjem stariši. Tu se bode tedaj ženskam dovolila volilna pravica v javnem življenju. Kmalu bomo videli, kako se bodo ženske pri volitvah obnašale, ako se res ta naredba upelje, kar pa še ni gotovo.

Pomorska komisija španske zbornice vzprejela je načrt o reformi vojnega brodogoja. Reforma se ima po nasvetih te komisije izvesti v desetih letih, in se bode za njeno izvršitev vsako leto dovolilo 23 milijonov, tako, da bode izvršitev reforme stala 230 milijonov. Španija bode imela potem sledeče brodogoje: dvanajst oklopnih (sedaj jih ima samo pet), katerih bode pet za prekmorsko službo, dve stražni ladiji z oklepom, sedem stražnih ladij prve vrste, devet druge in jednajst tretje, 32 torpednih ladij, šest tovornih parnikov in jedno avizno ladjo.

Rusija neki misli pri **egiptovski konferenci** zahtevati, da se vse velevalsti vzamejo v komisijo za nadzorstvo egiptovskega dolga. Ruski generalni konzul Hitrovo, ki se je podal v London, dobil je neki instrukcije v tem smislu. Rusija pa želi, da bi ta komisija imela pravico nadzorovati ne le finančno, ampak tudi politično upravo, ko bi bilo treba. Kdaj da bode prihodnja seja konference, se še ne ve. Zdaj finančni izvedenci pretresujejo angleško finančno predlogo. Preveliki se jim zde razni stroški, tako so se stroški za policijo in žandarmenjo pod angleško upravo v Egiptu povišali od 2,340.000 frankov na 5,748.000 frankov.

Dopisi.

Iz sv. Martina pri Slovenski Bistrici. 8. julija. [Izv. dop.] Preteklo nedeljo so se pri nas zgodili škandali in neredi, kateri bodo ostali v sramotni spomin Slov. Bistriškim nemškutarjem. Ko so slišali, da nameravajo Slovenci sklicati tukaj shod, sklenili so ga motiti na isti način, kakor leta 1870. v Novi vasi. Naša fara je jako obširna, v zgornjem delu stanujejo dobri kmetje, pridni in delavni, pa tudi dobri Slovenci, v spodnjem, ki se dotika Slovenske Bistrice pa se nahaja mej malostevilnimi poštenimi prava proletarijska sodrga, ki le misli na šnops in pretep. In ta sodrga je garda Bistriških nemčurjev in morala na ukaz svojih gospodov vsakojake škandale delati. Vodja jim je neki mali posestnik Šturm po domače, najhujši razsajalec cele fare, že večkrat zaprt. Omenjeni človek je že v soboto večer prišel v Šmartno v krčmo, kjer je imel biti shod in se grozil, da ima za jutrušnji dan že vse pripravljeno in da bodo vse pobili. In res privleče v nedeljo jutro tropo fantalinov, vincarjev in drugih šnopsa žejnih duš ter jih napaja mej božjo službo s šnopsom. Pošteni kmetje so se po cerkvenem opraviilu zbrali v sobi, kamor je tudi gosp. dr. Radač prišel. Ko pa se je imelo začeti zborovanje, se pridrvi tista druhal in kriči sama ne vedoč kaj. Jedni so kričali: Kaplana nam dajte! (Nekaj let sem je kaplanja prazna.) Drugi: Fajmošter naj vsako nedeljo krščanski nauk opravljajo. (Sliši se, da g. župnik tega redno ne stori.) Iz tacih klicev

ni soditi, da so ljudje vedeli, za kaj da gre, in da so sploh le hoteli moliti.

Žandarji so že v jutro prišli, ker morajo sploh vsako nedeljo stražiti v Šmartnem ravno zaradi teh razsajalcev. Branili so ustov v sobo, vendar se vsled vpitja zborovanje ni moglo izvršiti, da si so mnogi navzočni kmetje želeli, naj se nadaljuje in bili silno razsrjeni vsled grdega nespodobnega obnašanja Šturma in njegove sodrge. Shod se je tedaj končal in kmetje so se razšli.

Šturm s svojo druhaljo pa se odmakne v Grossovo krčmo, kjer so se že v jutro napajali in tam se nadaljuje pijančevanje. Opoludne pa se začne hud pretep mej njimi samimi, kajti kar je slovenskih kmetov še v vasi ostalo, so se v občinski pisarni pomenkovali. Šturm se je skregal z neko baburo, ter jo z glažem trikrat po glavi udaril, da je s krvjo oblita se zgrudila na tla. Žandarja, slišavši hrup, gresta gledat in ker Šturm vedno huje razsaja, ga aretirata in odvedeta. Ko ga ženeta po vasi, pa zadrvi za njima vsa tista druhal, obkoli žandarja, jima skuša izpuliti puške in se od vseh strani na nju obeša, da bi ju podrla na tla in pobila. Kričali so ko divji: Ubite jih! Ubite jih! V tem kritičnem trenutku, ko žandarja že omagujeta, slišijo k sreči slovenski možje silni hrup in naglo priskočijo: Franc Žigart, posestnik (vselej naroden volilni mož), Lorenc Ačko, župan iz Vojtini, Trglec, krčmar, pri katerem je bilo zborovanje in drugi, ter pomagajo žandarjema iz silne nevarnosti. Šturm je divjal ko živina in z najgršimi psovskami psoval žandarja in — **cesarja**. Bistričani smejo zares ponosni biti na svoje privržence.

Žandarja, ko sta se čutila bolj prosta, sta začela braniti se z bajonetom in odgnala sta več fantalinov, toda nobenega hudo ranila. Potem sta Šturma odgnala v hišo in ga zvezala. Zopet je skušala druhal v hišo prodreti, pa se ustrašila, ko sta žandarja žugala, da bosta začela streljati. Jeden strel se je bil že poprej sprožil, pa ni nikogar zadela. Potem sta žandarja tistega Šturma in še dva druga odgnala v Slovensko Bistrico.

Kaj pa naš župan Vrečko, po domače Strigl? Temu možu se pripisuje, da je on bil tisti, ki je z denarji in na povelje Bistričanov bil provciral ta škandal. On je namreč podrepna muha Bistriškega Stigerja in stori, ker mu vелеva in za kar plačuje tevtonski Stiger. Tisti Šturm pa je Striglev brat. Ko so prišli žandarji, jh župan še pogledal ni, ampak prav hud bil, zakaj da pridejo. In ko je druhal napadala žandarje, gledal je Strigl od dalječ in nekateri celo trdijo, da je še sam skupaj sklical ljudi in jih bujskal na žandarje. Vsa fara je silno razburjena in pričakuje, da bode politiška oblast brez zamude tega župana, v pričo katerega sta žandarja bila skoraj ubita, ne da bi z jedno besedo vmes posegel in ki je tako silno sramoto nakopal naši dozdaj pošteni fari.

Od kod pa je bil denar za pijančevanje? Ravno se mi poroča, kako se je izustil tisti Šturm. Ko so ga žandarji gnali skozi Slovensko Bistrico mimo Stigerjeve hiše zakričal je Šturm: „Lejte! zdaj nemčurja ženejo! Pa jaz sem moral tako delati, ker me je Stiger zato plačal.“ Tukaj se javno govori in Šturm se je tudi bahal, da je od Stigerja

gal za pokorenje mesa, v trenutkih dušnega nemira in resničnega kesanja; druga, širša, bila je pokrita z mehkiimi ovčjimi kožami, pernico in svilnatimi podglavnicami. Na tej je car počival, kadar ni ničesar vznemirjalo njegovih mislij. Pa je bila redkokedaj, in poslednja postelja je največ stala v miru.

Treba je bilo dobro poznati Ivana Vasiljeviča, da ne bi se bil motil pri kakej volji je v resnici. Ni bil vselej, kadar ga je grizla vest, nagnen k milosti. Pogostem je pripisaval grizenje vesti skušnjavam satana, ki se prizadeva odvrgniti ga od preganjanja izdaje, in tedaj se je, namesto da bi zmehčal srce, hudiču na kljub, moleč in križajoč se, udal še večje grozovitosti. Pokoj na njegovem obrazu ni bil vselej zanesljiv porok za njegov notranji mir. Bil je mnogokrat samo krinka in car, obdarovan z redko sposobnostjo uganiti tuje misli, je rad slepil onega, s komur se je razgovarjal in prestrašil z nepričakovanim pojavom jeze, ko se je oni nadejal milosti.

Pa Godunov je že natančno izučil carjev značaj in z nenavadno bistrostjo opazil in razjasnil vsake premene na carjevem obrazu, katerih bi ne bil zasledil drugi.

Boris Teodorovič je počakal, da se je Ivan

ulegel na pernato postelj, in ko ni videl v njegovih črtah nič družega, kakor utrujenost, rekel je brez vsacega pripravljanja:

— Ali že veš car, da se je našel tvoj nepokornež?

— Kateri? — vprašal je Ivan iz zazeval.

— Nikita Serebrjani, isti, ki je s sabljo posekal Vjazemskega tvojega izdajalca in zato bil dejan v ječo.

— A! — rekel je Ivan, — ujeli so vrabca! Kdo ga je ujel?

— Nikdo, car. Sam je prišel in pripeljal je seboj vse razbojnike, s katerimi je pobil Tatarje pri Rjazanu. S Serebrjanim vkupe prinesli so ti svoje pokorne glave.

— Skesali so se! — rekel je Ivan. — Kaj, ali si ga videl?

— Videl, car; naravnost k meni je prišel; mislil je, da je tvoja milost v slobodi in prosil me je, da naj ti ga objavim. Hotel sem ga ukazati zapreti, pa pomislil sem, Lukjanovič Gregor že govori, da ga jaz spodkopujem, a Serebrjani ne bode ušel, če je on sam prinesel tebi svojo glavo.

Godunov je govoril naravnost, z odkritosrčnim obrazom, brez vsake zadrege, kakor bi v njem ne

bilo niti sence prekanjenosti, niti najmanjšega sočutja k Serebrjanemu. Ko ga je prejšnji dan odpeljal po zadnjih stopnicah, storil ni tega, da bi skril pred carjem njegov obisk (to bi bilo tudi preveč nevarno), ampak da bi kateri slobodskih ga ne prehitel in kakor prvi izvestitelj ne našuntal ga proti njemu samemu, Godunovu. Namig na Vjazemskega, kateri je pokazal Serebrjanega kot sovražnika usmrtenega kneza, si je Boris Teodorovič poprej sam zmisлил in pripravil.

Car je še jeden pot zazeval, pa ni odgovoril nobene besede, Godunov je skrbno opazoval črte njegovega obraza, pa ni bral v njih niti javne, niti skrite jeze. Nasproti zapazil je, da se je carju prikupil Serebrjanega namen, izročiti se v njegovo voljo.

Ivan, ki je prelivall kri in spravil vse v trepet, hotel je h kratu, da bi ga imeli za pravičnega in celo za vsmiljenega; njegove moritve so bile vedno obdane z unanjostjo strogega pravosodja, in zaupanje v njegovo velikodušje mu je tembolj dopadalo, ker je tako zaupanje le redko bilo.

Ko je nekaj časa čakal, hotel je Godunov Ivana napeljati k odgovoru.

— Kako veliš, car, — vprašal je, — ali hočem k tebi poklicati Gregorja Lukjanoviča?

dobil deset gld. za šnops in drugo pijačo. Pričakujemo tedaj, da sodnija ne bo segala le po zapeljanih, nedolžnih žrtvah, ampak da bo poizvedela po intelektualnih proučiteljih in jim pokazala, da so tudi oni podvrženi zakonu.

Nedeljski škandal pa je ravno nasprotno tega dosegel, česar so pričakovali njega aranžerji. Slovenski kmetje so zdaj še bolj odločni, kar bodo pokazali pri volitvah. Slovenski kmetje so z lastno smrtno nevarnostjo branili državno avteviteto proti tisti družali, kateri ni ničesar sveto in ki najde svoje veselje le v šnopsu in razsajanji. To smet privoščimo Bistričanom. Habeant sibi!

Iz Metlike 3. julija. [Izvirni dopis] (Sad nemške kulture.) Poročati imam krvav dogodek, ki je vse tukajšnje kroge osupnil in užalostil.

Pretečeno nedeljo 6. t. m. zvečer je pilo nekaj fantov iz vasi Rozalnic v krčmi Marka Težak-a, kar se k njim fant Vuksinič pridruži, kateri je bil pred nekoliko dnevi od barantije na Bavarskem domov prišel. Nagovori fante v nemškem jeziku, ponosen, da se z nemško „špraho pačiti zna. Fantje so mu se smijali, ker ga razumeli neso, ter mu veleli naj v domačem jeziku z njimi govori. Prepri navstane, beseda da besedo, fantje zgrabijo Vuksinič-a in ga podró na tla. Vuksinič izdere iz nožnic bodalce in začne se pravo mesarenje. Jednemu fantu čevljarju je trebuh razparal, da so se mu čreva videla, drugzega je štirikrat pod pazduho zabodel, in tretjega neki v kolkeh ranil. Čevljar z razparanim trebuhom je že danes zjutraj umrl, drugi bo težko preživel, tretji bo menda okrevail.

Včeraj pod večer se je morilec sam sodniji postavil; sodnjska preiskava se je začela.

Taki grozoviti slučaj, se tukaj, kar stareji ljudje pomnijo, še ni prigodil, ker so naši ljudje sploh bolj mirne krvi in pohlevnega značaja.

—a—

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je mlinarju Petru Aubeli-u v Dvorjah, kateremu je povodenj napravila veliko škodo, 200 gld. podpore.

— (Iz Šent Ilja) v Slovenskih goricah se nam piše: V nedeljo zvečer ob 1/2 9. uri peljala sta se presvetli cesar in cesarjevič skozi našo faro. Na postaji, okrašeni s slovanskimi in avstrijskimi zastavami, zbrala se je velika množica faranov, gosпода duhovna in mnogo odličnega osobja ter smo z navdušenjem pozdravili milega vladarja in prostolonaslednika z živioklici.

— („Ljubljanski pohajkovec“) nam piše: Prečitavši poročilo o seji zdravstvenega sveta, polotila se me je nekako brezobzirnost, kajti mislil sem si, ako so gospodje tako skrbni, da niti fija-kerjev pred „Slonom“ pustili ne bodo, se nam ni bati ni kolere, ni kake druge nalezljive bolezni. Moja brezskrbnost pa ni bila dolgotrajna, kajti včeraj me je nekdo opozoril na neko gnezdo mijazem, proti katerem so vsi fija-kerji pred „Slonom“ čista „Eeau de Cologne“. Medjatova hiša na Dunajske cesti namreč, ki se odlikuje po jako praktičnej in prikladnej razredbi stanovanj, po solidnej zgradbi itd. ima namreč to napako, da se nekateri diskretni prostori ne čistijo, da se, kakor zatrjujejo ne-

— Pa poslednje kazni so že bile dovolj nasitile Ivana; nekaj na novo odsekanih glav bi ne moglo povišati njegovega zadovoljenja, pa tudi ne vzbuditi žeje po krvi, ki je ugasnila v njem.

Bistro je pogledal Godunova.

— Ali ti misliš, — rekel je strogo, — da jaz brez moritev živeti ne morem? Drugo so sovražniki, ki podkopujejo državo, drugo Nikita, ki je Afanasija usekal. A premislil bodem, katerega izme-roparjev bodem kaznoval, katerega pomilostil. Vsi naj se zberó pred rudečimi stopnicami na dvorišči. Ko pridem iz spalnice, bodem že videl, kaj mi je storiti!

Godunov je vošil carju dober počitek in oddaljil se je z globokim poklonom.

Vse je zdaj bilo zavisno od tega, pri kakej volji se bode zbudil Ivan.

XXXVII. Poglavlje.

Odpuščenje.

Poklican od Godunova javil se je Nikita Romanovič s svojimi razbojniki na carski dvor.

Opraskani, raztrgani, v raznih cunjah, ta v zipunu, oni v ovčjem kožuhu, to v opankah, oni bos, mnogi z obezanimi glavami, vsi brez pokrival in

katere stranke, že neso iztrebili, odkar je pokojna Medijatovka umrla. Vsled tega kužne vonjave v izobilji, vse zidovje infiltrirano, z jedno besedo pravo ognjišče za nevarne bolezni. Oskrbništvo hiše, ki ima denarja dovolj na razpolaganje, naj stori svojo dolžnost, kajti štedljivost je sicer lepa lastnost, a štedljivost na škodo zdravju strank je pregrešek. Opozorjam torej zdravstveni svet in vse kroge, katerih se tiče na ta nedostatek, da se čim prej odpravi.

— (Anarhisti v Ljubljani.) Včeraj popoldne bili so povabljeni k preiskovalnemu sodniku c. kr. pristavu g. Eckel-u: Fran Šturm, krojač in najemnik gostilne pri „Metliškem vinu“, Dekval, krojaški pomočnik, črevljarska pomočnika Hönigman in Breskvar in knjigovezec v Kleinmayer & Bambergovej knjigovoznici ter bivši načelnik delavskega izobraževalnega društva Krügl. Kakor znano doposlale so se na Breskvarja ženo lansko leto iz Benetk pod grozdom skrite anarhistične proklamacije v slovenskem jeziku. Vsem zgoraj naštetim osobam naznanilo se je, da so zatoženi zločina veleizdaje, uročil se jim je takoj zaporni ukaz in pridržali so se na Žabjaku v zaporu. V zvezi so vsi z preiskavo zaradi veleizdaje, ki se vrši proti anarhistoma krojaču Fr. Železnikarju in črevljarju Thumi. Občno senzacijo je vzbudilo, ko se je doznalo, da je pet novih anarhistov dejanih pod ključ. Zdaj je vsega vkupe sedem anarhistov v zaporu in tudi Ljubljana bode imela zanimljivo pravdo proti anarhistom.

— (Na Gradu) so danes začeli popravljati streho. Treba bi pa bilo še raznih drugih popravil in prenapred, kajti kakor čujemo, se jako nevarno mej kaznenci plućnica (tuberkuloza) širi, vedno je nerazmerno veliko bolnih in tudi število umrlih je toliko, da se bode moralo resnobno misliti, kako omogočiti ugodnejše zdravstveno stanje.

— (Mesečni semenj) 8. t. m. je bil slabo obiskan. Prignalo se je 185 konj, 190 volov, 226 krav in 50 telet, skupaj 651 komadov živine. Govedo so največ Lahji pokupili. Cena visoka. Kupci in oštirji v mestu se splošno pritožujejo, da odkar je tržna pristojbina tako izdatno povišana, veliko menj stržijo kakor pa pred to napravo, ker od daljnih krajev skoraj že nihče več živine ne postavlja na Ljubljanski semenj.

— (Proti trtni uši.) Na podlagi §§. 1. in 4. zakona z dne 3. aprila 1875 (drž. zak. št. 61) prepovedano je izvažanje trt, sadežev in sadežnih delov in drugih predmetov, s katerimi bi se utegnili zatrositi trtna uš iz političnega okraja Krškega.

— (V Gorico) pribežalo je pred kolero več rodbin s Francoskega ter zavzelo stanovanja po hotelih in zasobnih hišah. Konstatovalo se je neki, da so vsi pri dobrem zdravlju.

— (Nesreča.) Dne 7. t. m. ob 1/2 4. uri popoldne treščilo je v Ponorji v hišo posestnika Jerneja Klinar-ja in vsled tega je poslopje pogorelo. Nevarnost je bila zelo velika za celo vas, ki ima večinoma s slamo krita poslopja; vendar se je hvale vrednemu trudu domačih in iz sosednih vasi došlih gasilcev posrečilo požar omejiti na jedino to poslopje. Gospodinjina sestra, 18letna Anastazija Krašovec pritekla je o pretečej nevihti domov, usela

orožja stali so, molčé, drug poleg drugega, in pričakovali, da se car prebudi.

Ti vrlji fantje neso prvokrat videli slobode, prihajali se semkaj tudi kakor goslarji, berači in glumači z medvedi. Nekateri so bili tudi pri slednjem požaru, ko sta Perstenj in Koršun prišla osvobodit Serebrjanega. Mnogo je bilo moj njimi nam znanih obrazov, pa mnogo jih je tudi manjkalo. Bilo ni teh, ki so pali pri Rjazanu, braneč rusko zemljo, pa tudi ne teh, ki se ljubeč veselo klatesko življenje, neso hoteli pokoriti carju. Bilo ni ne Perstnja, ne Mitke, ne rudečelasega pevca, ne starca Koršuna. Perstenj, ki se je poslednji pot prikazal v slobodo v dan sodnega dvoboja, izginil je Bog ve kam; Mitka odšel je z njim, pevca je že prej ubil Serebrjani, a Koršuna so sedaj pod Kremeljskimi stenami trgali psi in kjuvali vranovi...

Že dve uri so čakali fantje, povešali oči, in neso nič slutili, da jih car gleda iz malega okna prav nad stopnicami, ki je bilo skoraj popolnem skrito v prekrasnih izrezanih olepšavah. Nikdo iz njih ni spregovoril niti s tovariši, niti s Serebrjanom, ki je na strani stal, zamišljen in ne zmeneč se za množico ljudij, ki se je gnetla pri vratih in pri viaticah. Mej radovednimi bile je tudi carjeva va-

se na klop konec hiše, a tam jo je zadela strela ter jo precej ubila. To je letos v Savinski dolini že drug slučaj, da je bila osoba po streli usmrtena.

— (Toča) je pobila v vinorodnem Ritoznaji pri Slovenskej Bistrici. V Slovenskej Bistrici samej pa je bil tak naliv, da je bil mestni trg preplavljen.

— (Pesni. Zložil Vinko Gregorič, Podkraškogorski.) I. Zvezek. V Gorici. Natisnila Hilarijanska tiskarna. 1884. 80 str. Z veseljem smo vzeli to knjižico v roke, saj so lirčni proizvodi postali pri nas jako redki. A naše veselje bilo je le kratko, takoj po površnem prelistovanji osvedočili smo se, da je g. Gregorič prerano spustil se v javnost, ko bi bil vender „ad verbum“ se moral ravnati po Horacijevem „Nonum prematur in annum“. Kaj pomaga, če pesnik piše gazele, sonete, glose, če pa na pr. v III. gazeli pravi:

„Kaj maram, če je tvoja stara huda,
Obiščem vender te večkrat brez truda,“

in če v 10. sonetu pojoč o tici, ki ni bila neumne glave, da bi se na limanice bila ulovila, peva:

Tako se iznebila tebe ptica,
Se izdajice iznebila lica,
Ter urno izletela je v daljine.

Od tam ti zdaj prepeva: zdrava bodi,
Ne vpraša, kaj se ti po glavi blodi, —
In ne cediš če prezarano sline.

Menda je s tema vzgledoma za danes dovolj. Kdor se želi pblžje seznaniti s temi proizvodi, naj si omisli knjižico, ki se dobiva v Hilarijanski tiskarni.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 9. julija. „Wiener Zeitung“ naznanja imenovanje ritmajstra grofa Vetter-a deželnim glavarjem moravskim, dra. Šroma pa namestnikom.

London 9. julija. Zgornja zbornica zavrgla v drugem branji z 205 proti 146 glasom predlogo o reformi.

Toulon 9. julija. Včeraj od 11. ure dopoludne do večera šest ljudij za kolero umrlo.

Marseille 9. julija. Včeraj od dopoludne do večera štirje za kolero umrli.

Aix 9. julija. Včeraj tri osebe za kolero umrle.

Budimpešta 8. julija. Volitve so končane. Konečni rezultat je naslednji: 234 liberalcev, 60 zmernih opozicijonalcev, 77 nezavisnih, 17 protisemitov, 16 narodnih, 9 brez stranke.

Bruselj 8. julija. Po dosedanem rezultatu volitev v senat, so klerikalci že pridobili večino.

Razne vesti.

* (Iz Toulona) poroča se v „Times“ v 3. dan t. m.: Navadno ima Toulon veliko prehodnega prebivalstva: mornarjev, vojakov itd., ki so se zdaj vsi proč poslali. Od 69.000 davek plačujočih prebivalcev jih je 40.000 ostavilo mesto in šlo večinoma v okolico, ki je tudi zelo nezdrava. Vse delo je ustavljeno, veliko prodajalnic zaprtih. Okolu 3000 delavcev v arsenalu je s svojimi rodbinami, vkupe kaci 10.000 duš, zapustilo mesto. Hrana v mestu ostalih je meso najslabše vrste, namreč od starih koščenih krav in slabo krmljenih ovac. Hitra

ruhinja. Stala je na stopnicah, gledala jih s svojimi mrtvimi očmi in pričakovala Ivana, morda zato, da bi ga s svojo prisotnostjo odvrnila od novih grozovitostij.

Ko se jih je Ivan Vasiljevič dovolj nagledal iz skritega okna, zabavajoč se z mislijo, da tu stoje mej življenjem in smrtjo, in da jim ne more biti lahko pri srci, pokazal se je na stopnicah, z nekaterimi stolniki.

Ko so zagledali carja v zlatem brokatu, opirajočega se na umetno narejeno palico, pali so razbojniki na kolena in priklonili glave.

Ivan je molčal nekaj časa.

— Pozdravljam vas, raztrganci! — rekel je nazadnje, pogledal Serebrjanega in pristavil: — Čemu si pa ti prišel v slobodo? Ali ti je dolgčas postalo po ječi?

— Car, — odgovoril je Sebrjani skromno, — jaz iz ječe nesem ušel sam, ampak po sili so me odpeljali razbojniki. Oni so razbili tatarskega vojevoda Šihmata, kar je gotovo že znano tvoje milosti. Vkupe smo se vojevali, vkupe se podvržemo tvoje volji; kaznuj ali pomilosti nas, kakor zna tvoja carska volja!

(Dalje prih.)

smrt bogatega mesarja, z imenom Lauflé, za kolero, imela je posledico, da je včeraj še 6000 oseb pobegnilo iz Toulona. Strah je bil tolik, da je Lauflé-jeva obitelj pobegnila, ne da bi bila njegovo znatno premoženje v gotovini in vrednostnih papirjih vzela seboj. Redarstvo je potrebno ukrenilo, da ne bodo tatje ulomili v hišo.

* (Prijetno iznenadenje) 20letna Emilia Blum, kasirka v neke gostilni v Temešvaru dobila je v soboto dopis od svojega odveta z Dunaja, da je podedovala iz Ott ove zapuščine 120.000 gld. Srečna mladenka je že odpotovala na Dunaj po svojo dedščino.

* (Statistika premoga.) Po zanesljivih podatkih in cenitvah se je l. 1883 v raznih državah nakopalo in na dan spravilo:

na Angleškem	154,184.300 ton
v Združenih državah	76,184.000 "
v Nemčiji	48,698.000 "
na Francoskem	19,909.000 "
v Belgiji	16,906.000 "
v Avstro-Ogerske	14,936.000 "
v Rusiji	3,000.000 "
v Indiji in Japanu	2,600.000 "
v Avstraliji	2,170.000 "
v Kanadi	1,416.000 "
vkup	340,004.000 ton

premoga.

Poslano.

V štev. 153 Vašega lista se iz Metlike poroča o breztahtnem postopanju sedaj po naši domovini potujočega Arnolda Abinerija inšpektorja „Greschama“. Oprostite, da vam tudi jaz navedem slučaj, kach sredstev se omenjeni gospod v doseg zavarovancev poslužuje.

Nedavno zavaroval se je neki gospod iz Kočevja pri banki „Patriji“ za slučaj smrti. Kmalu po sklepu te zavarovalne pogodbe pride v Kočevje gospod Abineri in prilično obišče tudi gospoda, ki se je pri „Patriji“ zavaroval. Ravno tisti čas, ko je bil gospod Abineri v Kočevju, se je mej „Patrijo“ in „Aziendo“ pogodba sklenila, vsled katere je „Azienda“ vso upravo „Patrije“ in vse njene zavarovance v protizavarovanje prevzela in sicer tako, da nema nobeden zavarovanec vsled te pogodbe kake škode trpeti in da ostanejo vse zavarovalne pogodbe veljavne in pravomočne. Neovrgljiva resnica je in vsi javni listi so jedini v tem, da se je ta pogodba le v korist zavarovanim sklenila, kajti „Azienda“ je jako dobro društvo in je leta 1883 v oddelku za življenje s dobičkom čez 121.306 gld. in v oddelku proti nezgodam s dobičkom čez 328.414 gld. račun sklenilo, in te številke so poročstvo umnega gospodarjenja, za zavarovance pa poročstvo njih pravic.

To pogodbo tolmačil je gospod Abineri s pravo židovsko zavistostjo zavarovancu „Patrije“ vse drugače; rekel mu je namreč, da je pogodba, katero je s „Patrijo“ sklenil neveljavna in da mora novo pogodbo skleniti, ako hoče zavarovan biti.

S temi lažljivimi besedami prekanil je gospoda zavarovanca, ta mu je verjel, da je policia „Patrije“ neveljavna in se za to še pri „Greschamu“ zavarovati pustil, ter mu dal zadatja 10 gld.

Uvaževaje, da je pogodba, katero je zavarovanec s „Patrijo“ sklenil popolnem veljavna in gospod zavarovanec zavezan to pogodbo skozi jedno leto natančno spoštovati, da dalje tudi njegove pravice iz te pogodbe nikakor prikrajšane neso, navstane vprašanje, kdo je tega kriv, da bode zavarovanec moral sedaj na dve strani premije plačevati? Tako postopanje krati zaupanje instituciji zavarovanja in zasluži, da se javno kara in ožigosa.

Strokovnjak.

Tuji:

dne 8. julija.

Pri **Slonu**: Bačić iz Reke. — Lavrenčič iz Postojine. — Bujan iz Siska.

Pri **Malté**: Raumann z Dunaja. — Žeriov iz Loža.

— Guschitz z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarji**: Jereb iz Javorja. — Juvandič iz Železnikov.

Pri **bavarskem dvoru**: Hirschmann iz Maribora. — Gorard iz Kajire.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
8. julija	7. zjutraj	735-62 mm.	+16.4° C	sl. vzh.	obl.	250 mm.
	2. pop.	733-32 mm.	+25.6° C	sl. jz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	735-58 mm.	+19.6° C	sl. jz.	dež.	dežja.

Srednja temperatura +20.5°, za 1.7° nad normalom.

VABILO

kegljanju na dobitke,

katero priredi

Ljubljanski „Sokol“ na kegljišči čitalnične restavracije na korist fondu za svečanost petindvajset- letnice svojega obstanka.

Kegljanje se začne dne 1. julija in traja od dne 15. avgusta t. l. do 8. ure zvečer.

DOBITKI:

I. dobitok 10 cekinov	VI. dobitok 1 cekin.
II. „ 7 „	VII. šaljev dobitok za največkrat vseh 9.
III. „ 5 „	IV. dobitok je za največ serij.
IV. „ 3 cekini	
V. „ 2 cekina	

Serijska 9 lučajev velja 20 kr.

Kegljalno se bode lahko vsak dan od 9. ure zjutraj do 12. ure po noči. — Onim, ki bi morebiti ne hoteli sami kegljati, preskrbel bode odbor zanesljive namestnike.

Z ozirom na namen vabi najuljudneje vse ude „Sokola“ in prijatelje društva k obilni udeležbi odbora „Sokola“.

Tržne cene v Ljubljani

dne 9. julija t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	96
Rež, „	5	69
Ječmen „	4	55
Oves, „	3	25
Ajda, „	6	18
Proso, „	6	—
Koruza, „	5	53
Leča, „	8	—
Grah, „	8	—
Fižol, „	9	—
Krompir, 100 kilogramov	3	50
Maslo, kilogram	—	94
Mast, „	—	80
Speh frišen „	—	60
„ povenjen, „	—	74
Surovo maslo, „	—	85
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje „	—	54
Svinjsko „	—	70
Koštrunovo „	—	40
Kokoš „	—	40
Golob „	—	18
Seno, 100 kilogramov	1	96
Slama, „	1	78
Drva, trda, 4 kv. metre	7	—
„ mehka, „	4	50

Dunajska borza

dne 9. julija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	40	kr.
Srebrna renta	81	45	„
Zlata renta	102	90	„
5% marena renta	95	70	„
Akcije narodne banke	855	—	„
Kreditne akcije	299	40	„
London	121	90	„
Srebro	—	—	„
Napol.	—	68	„
C. kr. cekini	—	76	„
Nemške marke	59	60	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125	25
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	168	25

Vožne liste
slovensko-nemške in nemške
priporočila po najnižji ceni
„NARODNA TISKARNA“

Darila za birmo

v bogatej izberi po najnižjih cenah

priporočila

(429—3)

JOSIP GEBA,

Slonove ulice št. 11. urar. Slonove ulice št. 11.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

4% avstr. zlata renta, davka prosta	103 gld.	05	kr.
Ogrska zlata renta 6%	122	05	„
„ „ papirna renta 5%	91	20	„
5% štajerske zemljišč. od rez. oblig.	88	30	„
Dunava reg. srečke 5%	104	50	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	75	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	121	—	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	107	70	„
Kreditne srečke	105	75	„
Rudolfove srečke	100 gld.	176	—
Akcije anglo-avstr. banke	10	18	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	120	109	—
	217	75	„

„Landauer“

s štirimi sedeži, pokrit in z okni, še prav dobro ohranjen, se prodaja jako ceno.

Natančneje se izve pri gosp. Karolu Sirniku v Ljubljani. (438)

Prodajalec

z mešanim blagom, vender zlasti s specifičnim. 26 let star, prost vojaščine, zmožen nemškega in slovankega jezika, želi dobiti kmalu kako mesto.

Pisma se blagovoljno prosijo pod naslovom: „F. N. 20, Poste restante Graz“. (436—1)

Trgovina z mešanim blagom,

ali samo prostor, kjer bi se dala taka trgovina napraviti, išče se v najem v kakem večjem kraju ali trgu na Spodnjem Štajerskem ali Kranjskem. Pisma pod šifro: „K. P.“ na upravnistvo tega lista. (437—1)

Tri sénice (šupe)

in

jedna klet

oddadó se v najem pri baron Kodelli-jevem gradu na Spodnjih Poljanah.

Več se izve pri

Antonu Podkraišku,

(440—1)

Gradiše, Rimska cesta št. 5.

Umetne

(32—50)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plumbovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

Jordan-ovo

zdravilo za kurja očesa

priporočajo se vsem, ki trpijo na tem, najtoplejše, ker vsako še tako ukorenineno zlo absolutno in brez bolečin ozdravi in se plača le vspeh.

Cena polovici steklenice 25 kr., celi steklenici 50 kr.

Andr. Jordan-ova

droguerija v Chrudimu.

Po pošti 10 kr. več za poštno marko.

Zaloga v Ljubljani pri gospodu lekarji Jul. pl. Trnkoczy-jl. (439—1)

Ustanovljeno 1767.

Svetinja za napredek
Dunaj 1873.

Svetinja za zasluge
Dunaj 1873.

Stiri in dvekolesne brizgalnice

razne velikosti, s pristopnimi stožkovitimi zaklopnicami, odlične konstrukcije in učinka, za srenjske, mestne in deželne požarne straže, samotežne, nosne, brentaste in vrtno brizgalnice, hidrofore raznih konstrukcij. Najboljši konopljičine, gumaste, sesalne in pritiskalne prevodne cevi, kakor tudi druge

gasilne priprave

priporočajo po najnižji ceni s 5letnim jamstvom

ALBERT SAMASSA,

c. kr. dvorni zvonar in tovarnar za stroje in gasilno pripravo v Ljubljani. (812—3)

Občinam in požarnim stražam dovoljuje večletno plačevanje na obroke, da ložje napravijo gasilno orodje.

Častna diploma
Gradec 1880.

Podrobnejši
cenilnik na zahtevanje
zastonj in franko.

Častna diploma
Trst 1882.

17 svetinj za odlikovanje.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.